

О. В. Дейчаківська
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології
Львівський національний університет імені Івана Франка
м. Львів, Україна

ПРЕДИКАТИВНІ ПРИКМЕТНИКИ – МОВНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ КОМПЛІМЕНТУ

Анотація. У статті розглянуто особливості вираження мовленнєвого акту компліменту за допомогою предикативних прикметників – компонентів структури *Vcop+Adj*.

Ключові слова: мовленнєвий акт, експресив, адресант, адресат, комунікативна ситуація.

Постановка проблеми. Комплімент як мовленнєвий акт був і залишається предметом вивчення як українських, так і зарубіжних дослідників [2; 5; 8]. Діахронний розвиток компліменту на матеріалі німецьких літературних творів здійснено в роботі Ю. Микитюк [1]. Водночас у центрі уваги мовознавців перебувають як власне лінгвістичні, так і психолінгвістичні та комунікативні аспекти компліменту. Про те, що аналізований мовленнєвий акт і надалі залишається об'єктом дослідження засвідчує і багато визначень компліменту з огляду на його різноаспектність.

Дж. Серль і Д. Вандервекен [7] зазначають, що комплімент вживається для того, щоб виразити адресату схвалення з боку адресанта. При цьому заздалегідь припускається, що у разі висловлювання компліменту адресату приписується щось «добре» (це можуть бути риси характеру адресата, певні здібності, уміння, якась власність адресата), щось, що позитивно оцінюється і мовцем, і слухачем. Здебільшого компліменти мають оцінку «добре» для слухача і навіть якщо компліменти стосуються третьої особи, вони можуть бути непрямими компліментами адресатові [5, с. 465–466].

Компліменти виражають позитивну оцінку, що загалом відбувається в щоденних розмовах серед комунікантів рівних за статусом або ж звучить з уст когось, хто є вищим за статусом. Шляхом обміну компліментами створюється атмосфера довіри, коли один із партнерів може бути впевненим в іншому.

Конвенції обміну дають учасникам спілкування схему інтерпретації соціальних позицій, дій та інтенцій. Таким чином поведінка партнерів стає прогнозованою і передбачуваною. Це, своєю чергою, дає змогу учасникам взаємно визначати перспективи подальших учинків, уникати невдач, тобто можна говорити про когнітивну функцію, яку виконують компліменти [2, с. 132]. Компліменти використовують для того, щоб розпочинати розмову або ж вирівнювати хід розмови між комунікантами. Найчастіше стимулом для компліменту є внутрішній світ адресата, зовнішність, позитивні риси характеру, професійні або ж високі моральні якості співрозмовника, його досягнення, а також (значно рідше) власність.

Відповідно до класифікації Дж. Серля [6] всі мовленнєві акти позитивної оцінки належать до експресивів.

У теорії П. Браун і С. Левінсона висловлювання компліменту розглядається як «позитивна стратегія ввічливості» [4]. Комплімент, який роблять в інтересах співрозмовника, передбачає його включення в систему цінностей суб'єкта, сприяє розвитку взаємин комунікантів.

Незважаючи на низку визначень компліменту як мовленнєвого акту, досі відсутній аналіз власне засобів, за допомогою яких комплімент знаходить своє мовне вираження. Так само не було зроблено вивчення структур у контексті їхнього функціонування як центральних чи близьких до центральних засобів вираження компліменту (такими можуть виступати предикативні прикметники в моделі *Vcop+ Adj*).

Прагматичний аспект предикативних прикметників також не був предметом спеціального вивчення. А проведений структурно-семантичний аналіз структури *Vcop+Adj* засвідчує, що в тих випадках, коли у функції предикатива виступають прикметники оцінки, уся структура виражає експресивні мовленнєві акти.

Метою статті є аналіз прагматичних особливостей предикативних прикметників зі структурою *Vcop+Adj*. Актуальність дослідження полягає у використанні функціонального підходу до вивчення мови, характерного для сучасних мовознавчих студій. Аналізована структура найчастіше функціонує для вираження експресивів. Зазвичай це мовленнєві акти вибачення, вдячності, висловлення компліменту.

Висока частотність саме цих мовленнєвих актів засвідчує, що нині в центрі уваги перебувають ті мовленнєві дії, які слугують повідомленням про психологічний стан мовця, його вміння висловлювати свої почуття і таким чином впливати на емоційний стан адресата. Окрім дієслів, які виражають ці мовленнєві акти, до засобів вираження належать і предикативні прикметники, прагматичним особливостям яких не приділялося належної уваги.

Матеріал і методи дослідження. Матеріал дослідження одержаний суцільною вибіркою із творів сучасної англійської та американської літератури (загальний обсяг 15 000 с.). Для досягнення мети було використано загальнонауковий метод *опису* для визначення особливостей предикативних прикметників у функції компліменту; метод *інтен-аналізу*, який дає змогу визначити комунікативні наміри мовців під час висловлення компліментів та розкрити прихований зміст імпліцитних мовленнєвих актів; метод *дискурсивного аналізу*, який допоміг визначити вплив позамовних чинників на висловлення компліментів; методом *кількісного підрахунку* виявлено найчастотніші прикметники, які трапляються у функції компліменту.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інтенцією компліменту є вираження емоцій, встановлення солідарності та комунікативної рівноваги. Використання компліменту для реалізації зазначеного наміру передбачає як поінформованість про фонові знання співрозмовників, так і уявлення про психологічну характеристику людини і специфіку комунікативної взаємодії. Все це свідчить про комплексний характер інтенціонального змісту компліменту [2, с. 145]. Тобто компліменту властива прагматична багатозначність.

Поліінтенційність компліменту. До інтенцій, які експліцитно виражає висловлювання компліменту, належать:

а) вияв захоплення:

- *Why are you looking so lovely tonight?*
- *Because I'm looking forward to dining with you* [15];

б) визнання і повага:

- *I'm delighted you're both so intelligent about him* [11];

в) визнання професійних якостей, досягнень:

– *He's always so much more aware of what he's doing than you think* [11]. У цьому разі йдеться про відомого художника.

г) встановлення солідарності, зокрема шляхом вияву симпатії. У таких випадках, навіть якщо йдеться про третю особу, скажімо, про родича чи близьку людину, дія компліменту звернена і на слухача. У наведеному діалозі родичі обмінюються схвальними відгуками стосовно свого небожа, тобто роблять комплімент один одному.

– *He's a thoughtful young man. Rudolph said.*

<...>

– *He's a beautiful young man. Gretchen said.*

– *Maybe you're more perceptive than I am, was all that Rudolph has answered.*

– *Or more vulnerable. She smiled* [17].

г) вказівка на причину, яка спонукає зробити комплімент:

– *<...> But how sympathetic you are today, Arthur! Really Sybil has done you a great deal of good* [18].

Несподівано доброзичливе ставлення племінника до себе тітка пояснює впливом на нього його нареченої.

д) бажання мовця позитивно вплинути на адресата, підбадьорити його, спонукати продовжувати розпочату справу. Так, намагаючись переконати дружину, що їй слід продовжувати писати оповідання, чоловік робить комплімент щодо вже написаних робіт. Одночасно він намагається не перебільшувати їхніх позитивних сторін, щоб його слова не виглядали як лестощі.

– *I think these are quite good, Brooks says finally. They certainly need a little polishing, and I'm not sure of the plausibility of either ending <...> but – yes, they're definitely worth working on, I'd say* [14].

Особливості мовних засобів вираження компліменту у разі вживання структури Vcop+Adj.

Як і щодо мовленнєвого акту «вдячності» лінгвісти розрізняють фатичний та щирий комплімент. Комплімент вважається фатичним, якщо він наближається до ритуалізованого мовленнєвого висловлювання, яке вживається в стереотипних ситуаціях.

Але коли комплімент виражають за допомогою прикметника, то навряд чи може йтися про етикетний комплімент. Усі квалітативні прикметники (за винятком прикметників на позначення кольору, ваги, розміру, температури, як і за винятком відносних прикметників) мають той чи інший ступінь оцінки, тому

може йтися лише про градуїзованість, тобто наскільки емоційними та експресивними є компліменти, виражені прикметниками.

Ті емоції, що їх відчуває мовець, роблячи комплімент слухачеві, підсилюються за допомогою різних інтенсифікаторів.

– *You look **nice** today. <...> I mean **extra nice*** [16].

У такому висловлюванні юнак хоче підкреслити, що дівчина, яка йому подобається, дуже гарно виглядає на момент, коли їй роблять комплімент.

Ті ж відчуття опановують іншого юнака в момент, коли він висловлює компліменти стосовно зовнішності дівчини, в яку закоханий.

– *It (Your hair) looks **so shiny**...* [9].

– *It (your hair) looks **very soft*** [9].

– *Why, Denis, she exclaimed, you look **perfectly sweet** in your white trousers* [13]. Цього разу виглядом юнака захоплена молода жінка. Щирий захват підкреслює вживання питального займенника на початку речення.

– *Oh, **how charmingly** you get **angry**, she said. – I wish I had that faculty* [12].

В останньому прикладі забарвлене легкою іронією захоплення щодо здатності сердитися підсилюється вживанням вигуку.

У наведених прикладах інтенсифікаторами виступають прислівники – “**extra**”, “**charmingly**”. Крім того, часто натрапляємо на інтенсифікатори “**so**”, “**quite**”. Цілком закономірно, що на синтаксичному рівні для вираження компліменту використовуються речення із вигуками та питальними займенниками для підсилення експресивності.

У разі висловлення компліменту великого значення набуває статус слухача і мовця. Якщо статус співрозмовників є однаковим, то реакція слухача зазвичай є позитивною, ввічливою, з імпліцитним бажанням зменшити можливе перебільшення.

– *Hulloa, Julia, what's the matter with you tonight? Gosh, you **look swell**. <...> – Why, you don't look a day more than twenty-five”*.

– *With a son of fifteen it's no good pretending I'm **so terribly young** any more. I'm forty and I don't care who knows it”* [15].

Саме тому, що комплімент висловлює партнер актриси, виконавець головної чоловічої ролі у виставі, де вони разом грають, реакція актриси є цілком позитивною.

Проте реакція є цілком іншою, якщо комплімент висловлює людина, яка за соціальним статусом є нижчою. У наведеній розмові це масажистка акторки. Реакція актриси є поблажливою, сповненою легкою іронією і загалом засвідчує, що такий комплімент не має для неї великої ваги.

– *When you came in just now, like a whirlwind, she (the masseuse) said, I thought you looked **twenty years younger**, your eyes were shining something wonderful.*

– *Oh, keep that for Mr. Gosselyn, Miss Philips. <...> I feel like a two-year-old* [15].

Ту ж реакцію ми можемо спостерігати і у випадку, коли сусідка – дружина фотографа – «наважилася» зробити комплімент подрузі одного з багатіїв, який купив для неї помешкання, де й відбувається вечірка.

– *I like your dress, remarked Mrs. McKee. I think it's **adorable**.*

Mrs. Wilson rejected the compliment by raising her eyebrows in disdain.

– *It's just a crazy old thing, she said. I just split it on sometimes when I don't care what I look like.*

– *But it looks **wonderful** on you, if you know what I mean* [10].

Злегка піднявши брови, господиня показує цим, що не сприймає сказане як комплімент, та відповідає, що це річ, яку вона одягає, коли в якийсь момент не може вбрати чогось іншого, хоча сукня, безперечно, є гарною та личить їй.

У разі компліментів може йтися і про непрямий комплімент – коли він є частиною або ж поєднується з іншим компліментом. Тобто коли семантичний і прагматичний контент висловлювання не збігаються. Коли йдеться про імпліцитний комплімент, то експліцитно він може бути виражений як докір.

– *<...> You know **how fond** Julia is of you, you mustn't be **jealous**, you know, if she has other friends”* [15].

У розмові з подругою актриси чоловік, докоряючи їй, що вона надто ревниво ставиться до нових друзів його дружини, водночас робить і комплімент стосовно її відданості, яку і він, і його дружина високо цінують.

Негативна семантика предикативних прикметників, що експліцитно виражає докір, насправді є імпліцитним компліментом, а навіть прихованим виявом захоплення.

Висновки. Аналіз компліменту, вираженого моделлю $V_{cop}+Adj$, засвідчує його приналежність до класу експресивів – мовленнєвих актів, що виражають розуміння, співчуття, вибачення і спрямовані на зміну психологічного стану адресата. До необхідних умов успішної реалізації компліменту належить існування спільних фонових знань співрозмовників, психологічна та ситуативна пресупозиція, що полягає в бажанні висловити адресату позитивні емоції.

Проведене дослідження засвідчує, що до найчастотніших прикметників, які є мовним вираженням компліменту, належать прикметники “**nice**”, “**kind**”, “**young**”, “**good**”. Поряд із дієсловом-зв’язкою “**be**” часто натрапляємо на дієслово “**look**”, коли висловлюється комплімент стосовно зовнішності адресата. Предикативні прикметники вживаються із різноманітними інтенсифікаторами, але, як правило, у простих непоширених реченнях, які проте можуть входити до складнопідрядних.

ЛІТЕРАТУРА

1. Микитюк Ю.В. Комплімент як мовленнєвий акт (на матеріалі німецькомовних драматичних творів XVII–XX ст.) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02. 04. Львів. 2017. 21 с.
2. Трофимова Н.А. Экспрессивные речевые акты. Семантический, прагматический, грамматический анализ : монография. Санкт-Петербург : Изд-во ВВМ, 2008. 376 с.
3. Beetz M. Komplimentierverhalten im Barock. Aspekte linguistischer Pragmatik an einem literarhistorischen gegenstandsbereich. Pragmatik. Theorie und Praxis: Amsterdamer Beiträger zur neueren Germanistik. Amsterdam : Rodopi, 1981. S. 135–181.
4. Brown P., Levinson S. Politeness: Some Universals in Language Usage. Cambridge : Cambridge University Press, 1978. 347 p.
5. Holmes J. Compliments and Compliment Responses in New Zealand English. *Antropological Linguistics*. Vol. 28 (4). 1986. Pp. 487–508.
6. Searle J. Expression and Meaning. Cambridge : Cambridge University Press. 1979. 187 p.
7. Searle J., Vanderveken D. Foundations of Illocutionary Logic. Cambridge : Cambridge University Press. 1985. 227 p.
8. Wierzbicka A. Cross-cultural Pragmatics: the Semantics of Human Interaction. Berlin. u.a. : de Gruyter, 1991. 502 p.
9. Desai K. The Inheritance of Loss. New York : Grove/Atlantic. 2006. 357 p.
10. Fitzgerald F. The Great Gatsby. Kyiv : Znannia. 2013. 198 p.
11. Fowles J. The Ebony Tower. Eliduc. The Enigma. Moscow : Progress Publishers. 1980. 246 p.
12. Hemingway E. Fiesta. Moscow : Miedzhdunarodnyie Otnoshenija. 1981. 248 p.
13. Huxley A. Crome Yellow. Moscow : Progress Publishers. 1976. 278 p.
14. Laurence M. The Diviners. Toronto : McClelland@Stewart. 1995. 493p.
15. Maugham S. Theatre. Moscow : Vyssaja Skola. 1985. 223 p.
16. Ng C. Little Fires Everywhere. New York : Penguin Press, 2017. 338 p.
17. Show I. Rich Man, Poor Man. New York : Delacorte Press. 1970. 629 p.
18. Wilde O. Lord Arthur Seville’s Crime. Kyiv : Znannia 2017. 222 p.

О. В. Дейчакивская. Предикативные прилагательные как средство выражения комплимента. – Статья.

Аннотация. В статье анализируются особенности выражения речевого акта «комплимент» при помощи предикативных прилагательных – компонентов структуры $V_{cop}+Adj$.

Ключевые слова: речевой акт, экспрессив, адресант, адресат, коммуникативная ситуация.

O. Deychakivska. The predicative adjectives as a means of expressing compliment. – Article.

Summary. The article deals with the study of the predicative adjectives as a means of expressing compliment within the structure $V_{cop}+Adj$.

Key words: speech act, expressive, addresser, addressee, communicative situation.